

BERGENS TIDENDE, Norway - 06/07/2003

Jaune Toujours må være Belgias svar på Kaizers Orchestra. Lederen Piet Maris går til musikalsk krig med bagasjen full av toner om spilt sigøynerblod.

Siden første gangen vokalist og trekkspilltraktor Piet satte sin fot i Slovakia og turnerte med en sigøynermusiker, har han stadig vendt til-

SLEKTNING AV KAIZERS: – Jeg er fascinert av sigøynermusikken i Slovakia og Balkan, sier Piet Maris i den belgiske gruppen Jaune Toujours, Førdefestivalens svar på Kaizers Orchestra. Her avbildet under festivalparaden med datteren Lula på ryggen.

bake til Balkan. Både for å hente inspirasjon og for å forandre verden. Sitt sterkeste konsertminne har han fra den gangen Jaune Toujours spilte i en bule med forbud for sigøynere. Da de oppdaget at hvite menn spilte sigøynermusikk, trakk sigøynerne likevel innendørs for å lytte.

– Forholdene i Slovakia var fryktelige, som apartheid. Sjefen på stedet ble sur over at sigøynerne kom inn, men kunne ikke forhindre det. Jeg ble eventyrlig glad da en sigøyner puttet 100 kroner i foldene til trekkspillet. Det var en anerkjennelse av at vi mestret hans musikk, forteller Piet Maris fra en fluktstol på Førde Camping.

Her lever han, konen Sarah Bauer og datteren Lula sam-

men med bandmedlemmene under Førdefestivalen. Ti mennesker i to bobil med et stort, vaiende fredsflagg.

Alternative globalister

– Vi kaller oss «Other Globalists». Vi tar stilling både ideologisk og politisk i sangene våre. I Belgia kan mange innvandrere både bo og betale skatt, men ikke stemme. Betaler du skatt, bør du kunne stemme, argumenterer Piet.

– Det er som om folk er redde for å miste sine egne rettigheter hvis de gir noe. Som i musikken. Noen er redde for å mikse, men det er feil å tro at man mister tradisjonsmusikken ved å gjøre det. Man får bare nye ting i tillegg.

Opprinnelig spilte Maris

gitar, men skiftet til trekkspill en gang gitaren var til reparasjon.

– Jeg har alltid elsket lyden av trekkspill. Foreldrene mine drev folkedansgruppe og jeg vokste opp med trekkspillmusikk.

Tokulturelle

Spille begynte han imidlertid ikke å gjøre før et brassband vandret gjennom landsbyen Piet kommer fra. Broren fikk spille trompet, Piet grep gitaren. Dermed ble det rock-punk, brass, folk og jazz som skulle ligge i bunnen av Jaune Toujourns musikk utenom den tradisjonell folkemusikken. Navnet Jaune Toujours betyr gul for alltid og kom da en hepatittsyk Piet ble stoppet av en mann på gaten som

bemerket at han var helt gul.

– Jeg synes Jaune Toujours er et fint navn. Den franske delen av Belgia er representert med gult og rødt i flagget, den flamske svart og gult. Vi blander to samfunn. Det er nesten ideologisk for oss, vi er av de få gruppene som blander elementene fra begge kulturer.

Selv kunne ikke Piet tenke seg bare å spille ren tradisjonsmusikk.

– Jeg liker at man bringer med seg alt man har lært og kan lære nye ting hele tiden. Vi blander tradisjon og nyskaping. Man trenger begge deler. Derfor er denne festivalen er bra, den mikser tradisjon med nytt, nikker Piet Maris.